antinomio Z. Kontraŭeco de du principoj aŭ tezoj.

Antipatio. Malsimpatio, malinklino. ~a. Kaŭzanta ~on: ~a homo; ~a estis al mi liu kutimo. ~1 (x). Havi ~on kontraŭ: ~i iun, al iu. Kp ABOMENO.

antipirino . Blanka amara pulvoro eltirata ei terkarbo k uzata kontraŭ febro k neŭralgio.

Antipodo. Loko de la tero, kuŝanta sub niaj piedoj sur la alia duonglobo, k diametre kontraŭa al la loko, sur kiu ni staras: kiam estas tugmezo en iu loko, estas noklomezo en ĝia ~o. ~a (t). Tute kontraŭa: ~aj opinioj; nacio lute fremda k eĉ ~a por ni.

antirino . G. de skrofulariacoj, kies floro similas iomete la buŝegon de leono (antirrhinum).

antisemito z. Malamiko al judoj. ~ismo. Politika doktrino malamika al judoj.

antisepso Z 🛊. Procedo per kiu oni detruas en kirurgio la infektantajn mikrobojn per kemiaj substancoj. Kp asepso. ~i (tr). Fari ~on. ~a. 1 Bazita sur la ~o. 2 Kapabla detrui la infektantajn mikrobojn, kontraŭmikroba, senmikrobiga.

Antitezo. 1 Retorika figuro, per kiu oni kontraŭmetas du malajn vortojn aŭ ideojn por plireliefigi ilin: felićv venas gule, matfelićo venas flue; en buŝo Biblio, en koro malpio. 2 Filozofia argumento, kiun oni kontraŭstarigas al tezo por kontroli ĝian pravecon. Kp dialektiko.

Antologio. Kolekto da prozaj aŭ poeziaj pecoj kompilita laŭ la beletra vidpunkto. Kp kaestomatio.

antonimo (G). Vorto rekte kontraŭsignifa de alia.

antracito Z. Plej bonkvalita speco de terkarbo, konsistanta el preskaŭ pura karbono k liveranta grandan varmon.

antrakso Z . Grava profunda inflama absceso de la subhaŭto.

antropoida . Homsimila : ~a simio.

Antropologo. Antropologiisto.

Antropologio. Scienco pri homo k homaj rasoj.

antropometrio. Metodo de polica mezurado de la homa korpo.

antropomorfismo. \$\& \). A tribuo al la dieco de la formo, pasioj aŭ sentoj de homo.

*Anunciacio (K). Festo memoriganta la anoncon pri la naskiĝo de Jesuo, faritan de anĝelo al Maria.

anuso Z . Ekstremo de la intesto el kiu eliĝas la fekaĵoj.

Aorto. La ĉefa arterio, komenciĝanta de la koro.

apaĉo. Danĝera kanajla sentaŭgulo, precipe en grandaj urboj.

apanaĝo Z. Bienoj donataj de regnestro al princoj de la reganta familio, k redonotaj ĉe la morto de la ~ulo se li havas neniun idon.

Aparato. 1 Kunaĵo de objektoj aŭ instrumentoj servanta por plenumi ion: telegrafa ~o; aŭtomata disdona ~o; ~o por distili vinon. Kp EKIPAJO. 2 Aro da organoj rilatantaj al sama fiziologia funkcio: la digesta ~o. 3 Aro da oficaj organizoj por plenumi socian aŭ societan funkcion: la ŝtataj administraj ~oj.

*Aparta. 1 Malkuna, disigita de, maikomuna : sendi dokumentojn sub ~a koverto; mendi du ~ajn ĉambrojn en hotelo; al ĉiu sanklulo ~an kandelon Z; ni protestas nur kontraŭ tio, se ~aj (izolaj) personoj volas ŝanĝi Esp-on Z; por ĉiu horv de la lago li havis ~an surtuton; amikeco ~e, negoco ~e Z; en esp-o la vortoj estas pli naturaj k pli bonsonaj se ili estas ne kunmetitaj sed uzataj ~e Z; ellerni unu saman akcenton por ĉiuj vortoj estas mulle pli facile ol memori por ĉiu vorto ~an akcenton 2; ~lingvaj k ~moraj gentoj Z. Kp unuopa, IZOLITA. 2 Speciala, neordinara: mi legis vian leteron kun ~a intereso; esprimo akceptila en ~a senco. Kp UNIKA, ORI-GINALA, FAKA. ~ajo, 1 ~a rezervata loko : ŝi venis supre en la ~aĵon de la virinoj Z. 2 Karakteriza propraĵo, specialaĵo : tio estas ~aĵo de la slavaj lingvoj. ~igi. Disigi, meti en ~an lokon : ~igi ta diversajn sencojn de unu vorto; la maro ~igas Anglujon de la kontinento; fari ~igon inter ta grajno k la pajto; ~igi la tuberkulozulojn de la celeraj malsanuloj; la tuta dorso de la statuo de~igis kiet unu peco Z.